

//BETA VERZIÓ V2.3:

BEGIN:

Szülinap

Ki az a hülye, aki tanév vége előtt két hónappal indít hallgatói lapot? Nos, lényeg, hogy mostantól, tudniillik az elsőtől kezdve mindig az évnek ilyen elfuserált idejében ünnepelhetjük a születésnapunkat, de hát ez már csak ilyen.

E nevesnek mondható alkalomból jöjjön néhány érdekesebb adat. Az elmúlt évben az újság nyolcezer példányából vált féltve őrzött emlék, gyújtós vagy budipapír. Több mint hat és félezereszer töltötték le a weboldalunkat (köztük az utóbbi időben a Kandó kolin, sőt Magyarországon kívüli látogatók is),

mégis egy tucatnál több olvasói levelet nem kaptunk. Ennek ellenére a felső világ bőrfoteles irodáiba is volt szerencsénk "ellátogatni". Interjú adott nekünk jópár "házi celebritás", és nem adott interjú Vích Tamás. Néhány újságíró is elfogyasztottunk, de a szerkesztőség létszáma az alapításkorhoz képest 33 százalékkal nőtt. Becsléseim szerint a lapzárta sommázott csúszása eléri a teljes időszak negyedét (így az én hajszálaim száma nagyjából ilyen arányban csökkent), de valamilyen csoda folytán mindig sikerült időben megjelenünk. Az eddig megjelent számokban legalább egy korrektori megjegyzés nyomtatásba került, a helyesírási hibák számát megsaccolni sem merem (itt tennem hozzá az ő becsülete érdekében, hogy ezek nem a korrektor hibái, így azt sem becsülném meg szívesen, neki hány hajszála hullott ki az elmúlt időszak alatt).

Valahogy így állunk az úr színe előtt most, egy év múltán. Mivel rutinos amatőrök tudják, hogy nem szabad megmondatlan jóslatgatásokba bocsátkozni, nem merengek el azon, milyen lesz, amikor az egyes mellett áll majd egy nulla is, és unokáink áldó imádság mellett mondják el szent neveinket (hejj, pedig de jó is lenne!), hanem kívánok szerkesztőtársaimnak és magamnak még sok tarkón legyintő ihletet és múzsacsókot, olvasóinknak pedig még sok kellemes velünk töltött percet. És ha van kedvetek, koccintsatok egyet ránk! (És hívjatok meg minket is!)

Kata

ANOTHER YEAR OLDER

AND STILL AS SEXY AS EVER

DEC(IQ):

A főkönyvelő kétségbeesett arccal állít be a főnökéhez:

- Főnök úr, nem tudok a lánya nélkül élni!
- Csak semmi túlzás! - szól a főnök.
- Egyáltalán nem túlzás! Pontosan

kiszámítottam.

- Doktor úr, segítsen rajtam, erős hasmenésem van!
- Citrommal próbálkozott már?
- Persze, de ha kiveszem, ismét hasmenésem van!

Béta verzió

A BMF NIK hallgatói lapja

Kiadja:
BMF NIK HÖK

Felelős kiadó:
Wenhardt Károly

Főszerkesztő:
Kelemen Katalin (Kata)

A billentyűzetet hergelik:
Botos Tibor (Kamela)
Földvári Sándor (Sándor)
Lenkei Linda (Lin)
Pongó András (AndreW)
Tamás Gábor Zoltán (TGZ)

Nyomdai munkálatok:
D-plus kft.

Tördelő:
Rózsa Gábor

Címlap:
Pongó András (last minute)

Korrektor:
Cseri Eszter

Szerkesztőség:
beta@nik.hu

Web:
<http://beta.nikhok.hu>

ELEJE OLDAL:

SZÁMOLÓBAJNOKSÁG

0011

KAMAN. KAMAN. KAMAN!

0100

IDŐBANK

0101

ELEGEM VAN AZ

INTERNETBŐL!

0110

III. TÍPUSÚ TALÁLK.

0111

A FÉLSZÁRÚ ÓLOMGABONA

1001

GÉP ÉS GÉP

1010

AVF NAPOK

1011

ÖKOCSIK

1100

0010

ISKOLA:

//2007. ÁPRILIS:

AZ IDÉN MÁSODSZOR: SZÁMOLÓVERSENY A BMF-EN

Avagy ha valaki tudja használni, az tudja gyorsan használni...

A 2007-es évben a BMF Bánki Donát Gépészmérnöki Főiskolai Karának Gépszerkeztani és Biztonságtechnikai Intézete által megrendezett számolóverseny a tavalyinál is nagyobb sikert könyvelhet el magának. 133 résztvevő feszítette egymásnak számológépének, agyának és mozgásának gyorsaságát, pontosságát április 18-án a

Népszínház utcai telephelyen.

A versenyzőknek hat példát kellett megoldaniuk a tőlük telhető legnagyobb sebességgel, természetesen helyesen. Az eredményeket öt tizedesjegy pontossáig kellett megadniuk.

Aki megoldotta a feladatokat, annak az előadóterem tanári asztalán elhelyezett szögére rá kellett húznia a feladatlapját, így nem volt vitás az érkezési, gyorsasági sorrend.

Legtempósabban, alig 8 perc alatt (10. leadott feladatlap) Cserhalmi Árpád I. évfolyamos gépészmérnök-hallgató

adta meg a helyes eredményeket, őt követte Fekete Nándor 12.-ként leadott feladatával, hasonló egyéb paraméterekkel. A harmadik helyezést Sneider Dániel I. évfolyamos biztonságtechnikus-hallgató érte el 17.-ként szögére fűzött lapjával.

Összesen 40 darab helyes megoldás érkezett, míg tavaly egy sem. Bár az idén Barányi István tanársegéd, az esemény főkoordinátora kegyesebb szívvel állította össze a példákat...

A helyezettek pénznyeremény mellett Bánkis bögre és póló büszke tulajdonosaiként távoztak a helyszínről.

Reméljük, jövőre Neumannos diákok is fognak a dobogón állni!

Lin

$$\sin \left(\frac{e^{\frac{6.54321}{1.23456}}}{e^{\frac{1.23456}{6.54321}} \cdot 0.78} \right) \cdot e^{-\frac{1}{\tan(e)}} =$$

$$\frac{5!}{4 \cdot 3 + 5 \cdot 4} \cdot \ln\left(\frac{e}{2}\right) \cdot \ln(e^2) =$$

$$\frac{5.647382 + \sqrt{(5.647382)^2 + 4 \cdot 5.647382}}{5.647382} =$$

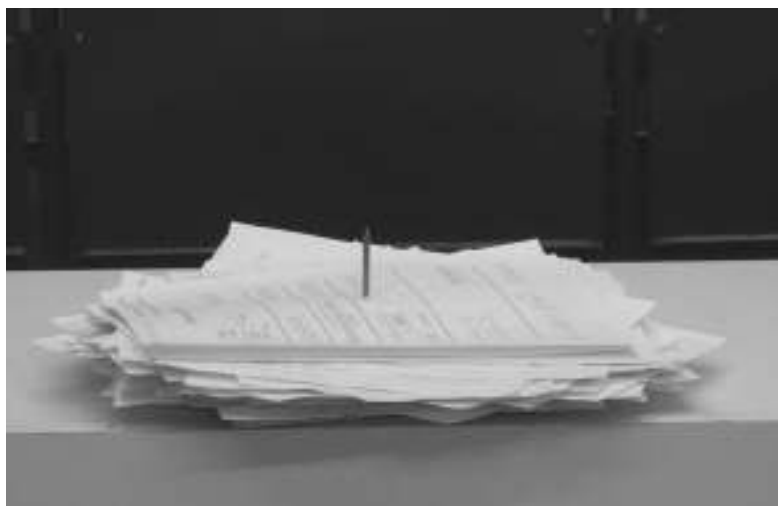
$$\frac{3}{\frac{3}{7} \cdot \frac{7}{(\sqrt[7]{9.876})^3}} =$$

$$37 \cdot \left(\frac{1}{37}\right)^{\frac{3}{1.234+5.678}} =$$

$$1 + \frac{1}{2 + \frac{3}{4}} + \frac{4}{3 + \frac{2}{1}} =$$

$$\frac{1}{2}$$

$$\left(\left| \frac{1}{2} - \frac{3}{4} - \frac{5}{6} \right| \cdot \left| \frac{5}{6} - \frac{3}{4} - \frac{1}{2} \right| \right)^2 \cdot (\sqrt{7})^4 = \frac{13}{4}$$

DEC[IQ]:

Interkontinentális repülőjáraton a személyzet nyugodtan kávézik a

kabinban, mikor egy farkas töri rájuk az ajtót. Gondolkodás nélkül

elkapja a kapitány grabancát, és szól:

- Téged most felfallak!

- Ne egyél meg farkas koma!

Én vezetem a gépet, ha megeszel, ki fog

leszállni?

- Na jó. Akkor másodpilóta téged.

- Jaj engem se egyél meg, mert a kapitánynak szüksége van rám, hogy

biztonságosan földet érjünk

Ekkor lép be a kabinba az egyik stewardess.

- Akkor nincs más hátra, téged kell megennem.

- Hát egyél, de figyelmeztetélek, hogy ebben az esetben leszállás után

téged dugnak meg a pilóták !!

Egy nap a nyuszika vígan szalad az erdőben, amikor egy fa tövében meglátja szivarozni a szarvast:

- Mit csinálsz? Megbolondultál?

Egy ilyen szép napon a jó levegőn mérgezed a tüdődet? Gyere inkább, s szaladj velem, hogy oxigénnel teljen meg a tüdő!

- Igazad van! - mondja a szarvas és elkezd szaladni a nyuszikával.

Amint szaladnak, meglátják a rókát, az orra a kokainba lóg.

- Hé te! - mondja a nyuszi, itt a természet közepén kokainozol?

Gyere inkább, s szaladj velünk, hogy oxigénnel teljen meg a tüdő!

- Igazad van! - mondja a róka s elkezd ő is rohanni a többiekkel.

Egy kicsit később találkoznak a medvével, amint az épp egy injekciós tűt tart a kezében egy adag tiszta heroinnal.

- Hé, itt a természet lágy ölén akarod belőni magad?

Gyere inkább szaladj velünk, hogy teljen meg a tüdőd oxigénnel! - mondja a nyuszi.

- Menjetek a fenébe! Minden alkalommal, amikor a nyuszika bekap egy extasy-t, nekünk rohannunk kell az erdőben?

//BETA VERZIO V2.3:

ANTISZOC:

"KAMAN, KAMAN, KAMAN, KAMAN, KAMAN,

TACCCCS MI, BÉBIIIIII!!!"

...Énekelte eredetiben 40 évvel ezelőtt Jim Morisson, és kicsit később a pécsi EFOTT-on egy részeg önjelölt trubadúr négy hajnalon át a sörsátrak között, olyan kataraktikus zengéssel, hogy aki hallotta, annak borsózni kezdett a háta, kifacsarodott a szíve, és gyorsan egy szeretnivaló embertárs után vetette magát, mert hirtelen szüksége lett valakire, akivel tudatalattijában dübörgő létezését megélhette, talán az élet értelmét kutatva, amelyet talán a szent pillanatban meg is érinthetett, és amely bár a pillanattal együtt semmivé lett, de ott maradt közöttünk az érzés, hogy mennyire jó is itt lennünk, éreznünk egymást, élnünk!

Mit jelent két ember között az érintés? Mit jelent nekünk társadalmi vonatkozásban, kulturálisan, szexuális értelemben? Mi végre érintik meg az emberek egymást? Különbözően reagálunk rá, ami sokszor mókás, néha pedig kínos félreértéseket szül, és néha elgondolkodunk azon, miért érintettünk meg valakit, vagy miért ő minket... Néhányunk azon tűnődik, talán az értékrendünk nem felel-e meg a társadalomnak, mások szerint minden a legnagyobb rendben van, esetleg hogy minden más hülye... Néha konfliktuskerülők vagyunk, máskor lételemünk a zűrzavar és a feszültség.

Szakirodalmat sem mellőz az értekezés: gondolatébresztő a kérdés, hogyan ítéljük meg a Ponyvaregény egyik klasszikus filozófiai vitáját, mennyire jelentéktelen, avagy mennyire jelentős lehet egy érintés. Vincentnek van igaza vagy Jules-nak? Ugyan, mit számít egy lábmasszázs két ember között? És mit számít egy férfi és egy nő közt? És a nő férje számára? (Aki egy Marcellus Wallace-típusú főgengszter, és hatalmas gorillái vannak, akik simán áthajítják az embert egy kis télikerten.) Aki nem ismerné az ominózus művet, annak dióhéjban elmondom, hogy a maffiafőnök csúnyán megorrolt egy emberére, amiért az állítólag megmasszírozta az ifjú feleség lábát. A megvilágosodás mezsgyéjét jó érzéssel tapogató Samuel L. Jackson ezt nem fogadja el, szerinte egy lábmasszázs semmit nem kell hogy jelentsen, és a férj jelentősen túlreagálta a dolgot. Ezzel szemben a holland hasisbárokban liberalizálódott John Travolta szerint minden érintésben benne van a kisördög, és ez a lábmasszírozás is intim, már-már a szexualitást súroló flört lehetett, amiért mindenki számíthatott a jussára.

Nos, nem tudok dűlőre jutni a kérdésben, de akár van egy lábmasszázsban szexualitás, akár nincs, briliáns mindkét alvilági filozófus érvelése, egyszerre válnak az "igen" és a "nem" válaszok is egyaránt helyénvalóvá.

Egy férfi és egy nő közé feszülő legártatlanabb érintésre is szinte automatikusan kaphat szárnyra a gondolatunk azt sugallva, hogy a látott szituáció mögött talán valami rejtett szexuális vágy bújlik meg. És e g í t s é g ü l hívhatjuk Freudot, aki az életösztönre és a tudatalattira fogja, ami ellen már igazán senki sem tud mit felhozni, no persze még az is lehet, hogy igaza van, és tényleg a fajfenntartás evolúciós parancsa készítet bennünket minduntalan taperolásra.

Különfélék vagyunk mi emberek, ki-ki jobban vagy kevésbé igényli

és használja az érintést a kommunikáció, társas érintkezés módjainak színésítésére, ezáltal szerzünk talán jókora hendikepet partnereink szemében, amiért túl szenvtelenül, vagy inkább egymás intim szférájába törve teremtünk kapcsolatot. A civilizáció és etikett persze nagyjából merev iránymutatást ad elvárható viselkedésünkre. Mégis, vagy épp ezért hiteltelenné válhatunk, amikor ösztönös viselkedésünket elnyomjuk, a társadalom előírásai szerinti normákat erőltetve a testbeszédünkre. Azonnal elvész a szilárd talaj az ember lába alól, mihelyst megpróbál testbeszédére tudatosan hatni. Az épp csak addig hiteles, amíg a tudatalatti vezérli.

Én magam is szeretem érintésekkel is kifejezni érzelmeimet, és ezt természetesnek véelve fogdosom meg az embereket, miközben beszélünk egymással, vagy csak élünk egymás mellett. És amikor az élet által szült helyzetekben készíték számomra, hogy miért számít - vagy miért nem - egy ártatlan vagy ártatlannak szánt érintés, akkor érzem, hogy milyen vékony vonal feszül az ártatlanság és a szexualitás között. Egyszer azt bizonygatom magamnak, hogy ő csak egy munkatársnő vagy haver, és igazán nincs benne semmi, ha az ajtón előreengedve végigsimítom a karját, máskor azon tűnődöm, hogy talán ugyanez a lány szintén érezhetett-e "valami bizsergést", amikor egy hajszálat lesöpörtem a válláról. És ha szinte véletlenül, például egy baráti beszélgetés hevében érinteném meg egy azonos nemű társamat, azonnal feléled bennem valamiféle félelem attól, hogy ezt a gesztust a környezetem esetleg a homoszexualitás megnyilvánulásának dekódolná. Pedig nem az. De ha ezt már a saját elmém is érzékeli, ha magamat kell meggyőznöm arról, hogy ez csak egy baráti-emberi érintés volt, akkor mégiscsak jelen kell lennie minden érintésben a szexualitás lehetőségének is. Talán ez is csak egy rossz társadalmi beidégződés, amit megpróbálunk tudatosan palástolni?

Lehetséges volna, hogy az emberek közötti testi érintés minden esetben hordozza az emberi szexualitás kifejezési formáit, vagy csupán mások -vagy saját magunk - perverzitása képzeli bele ezeket a felhangokat?

Végül is azt hiszem, minden érintés nagyon fontos kelléke az emberek érintkezésének, de önmagában nem kell hogy konkrét, polarizált jelentést hordozzon, csupán az emberek érzéseit közvetíti, a kommunikáció komplex információira rezonálva segíti elő a mondanivalónk hiteles közlését.

Nem vagyok biztos abban, hogy jó nyomon járok, de ha ti tudjátok, hogy egy lábmasszázs jelent-e valamit, vagy akár hogy Antwon Rocky Horror miért esett át egy kisebbfajta üvegházon, vagy csupán a véleményeteket szeretnétek kifejteni ezekkel a kósza gondolatokkal kapcsolatban, tegyétek meg bátran a szerkesztőségünk felé "jól megfogdosni a seggét" jelíggel eljuttatott leveletekkel!

Irwin Clark.

SZOC: IDŐBANK

"Micsoda? Mi ez? Biztos elírta ez az örült!", gondolhatjátok magatokban. Az Időbank igenis létező dolog, és hogy megtudjuk, hogy mi az, vesézzük ki egy kicsit ezt az egy szót. Gondolom, a bankot mindenki ismeri. Van, aki nem szereti, mert rossz tapasztalatai voltak vele, van, aki imádja, és nem tudna élni bankkártya nélkül. Tehát mindenki ismeri. Mint tudjuk, a bank általában ad valamit, amit vissza kell fizetni. És mi ez a valami? Pénz! Ha felveszel valamilyen hitelt, azonnal megkapod, de általában a többszörösét kell visszafizetned. Na akkor most képzeljük el ugyanezt pénz nélkül, időben. A mai világban, mint ahogy a közmondás is tartja: "Az idő pénz!" Sietünk ide, sietünk oda, rohanunk órára, dolgozni, de nincs időnk kitakarítani a szobánkban, bevásárolni, a gyerek is egyedül van otthon. Na ezen segít az Időbank.

A lényege a következő: időért időt kapsz! Regisztrárod magad, elmondod, hogy mihez értesz. Ha valakinek te kellesz, az felhív, hogy legyél szíves és segíts neki ebben-abbban. Cserébe ő is segít neked valamiben (bár lehet, hogy nem pont ő, hanem egy harmadik személy). És egy kanyidba se kerül, igaz, te se kapsz érte egy fityingt se, de lehet, hogy így jobban jársz.

Ha nem érthető a dolog, akkor leírok egy példát. Van egy Neumannos hallgató, aki nagyon keni-vágja a matekot és az infót. Legyen a neve H. Péter. Leregisztrálja magát az Időbanknál, elmondja, hogy szívesen tanítana matekot az általános iskolásoktól kezdve a közép-sulisokon át a főiskolásokig, valamint informatikát is ugyanennek a korosztálynak. H. Péter viszont azt kéri cserébe, hogy valaki takarítson ki nála hetente egyszer, mert nincs rá ideje a sok "tanulás" mellett. Majd belép a képbe K. Ildikó, akinek a gimis fia egy kicsit gyenge matekból, és érettségizni fog. Mellesleg K. Ildikó takarítónő. És kész a lánc. Az ügyintéző felcsörrenti H. Pétert, hogy kéne egy kis matekot tanítani K. Ildikó fiának, cserébe ő heti egyszer kitakarítja a szobáját, lakását stb. Ilyen egyszerű az egész, és mint látjuk, pénz nem forog, mégis mindenki segít mindenkinek. Ez a cél!

Az Időbank-rendszer központi eleme az egyenlőség, azaz senkinek az ideje nem ér többet a másénál, minden szolgáltatás egyenlő értékkel rendelkezik. Ki-ki saját képessége és ereje szerint segít, így lehet ennek a rendszernek tagja és hasznélvezője idős és fiatal, szegény és gazdag egyaránt. Az Időbank szolgáltatásokat nyújt, melyekért nem kell pénzt kiadni, ezáltal sokan jutnak hozzá olyasmihhez, amit piaci alapon nem lennének képesek megvásárolni. S amiről az Időbank igazán szól, az a közösségépítés és -erősítés, hiszen kapcsolatokat és bizalmat alakít ki emberek között.

Vannak még más erényei is:

- Kialakítja az érdeklődést közösségi tevékenységek iránt.

- Csökkenti az emberek elszigeteltségét, magányát. A segítség elfogadása megőrzi a méltóságot, hiszen azt alkalom van viszonzni.

- Az önbecsülést fokozza és magabiztosságot kelt az emberben, hogy tud másokon segíteni, még ha szegény is.

En az Időbankról egy kedves ismerősömtől, Vig Ágnestől hallottam. Ő a százhalmobattai képviselője ennek a rendszernek, kétgyerekes anyuka és munkanélküli. Amíg ő állásinterjúkra járkált, nem volt ki vigyázzon a gyerekekre. Ezt a problémát szóvá tette 2006 őszén a Vöröskereszt székházában. Akkor és ott közölték vele, hogy létezik egy ilyen rendszer. Csak még nem volt neve. Hát belecsapott a szervezésébe. Elment a százhalmobattai újságához, tévéhez, ott pedig mindenben segítettek neki, hogy ez a nagyszerű kezdeményezés sok emberhez eljuthasson. Egy ottani egyesületnél kapott helyet, amit irodának használ, és oda várja meleg szívvel, személyesen az érdeklődőket.

Mint az előbb leírtam, tagja lehet a rendszernek mindenki, fiatal, idős. Sokan felteszik a kérdést magukban: az idősök, nyugdíjasok mit tudnak tenni? Hát sok mindent! Persze nem várják el tőlük, hogy zongorákat cipeljenek, ablakot

m o s s a n a k
v a g y i l y e s m i .
V i s z o n t v a n n a k o l y a n e m b e r e k ,
a k i k n e k e g y j ó k i s t e a m e l l e t t i b e s z é l g e t é s a r a n y a t é r .
V a g y k é n e v a r n n i a g y e r e k n e k e g y f a r s a n g i j e l m e z t ?
A z i d ő s e k m e g t u d j á k t e n n i e z t i s .
Ú g y h o g y m u t a s d m e g e z t a c i k k e t n y u g o d t a n a n a g y m a m á d n a k , n a g y p a p á d n a k !

Létezik egy kis "csekkfüzet", amire felkerül az igénylő és felajánló neve, valamint az idő és a munka, amit elvégzett. Természetesen lehet alkudni, kinek mi mennyit ér. Ez a rendszer a mai embernek merőben furcsa lehet, hiszen hozzá vagyunk szokva, hogy pénzért bármit megkapunk, viszont ha az nincs, akkor semmit. Így tehát nehéz elhinni azt, hogy vannak más emberek, akik szívességből segítenek, és nem kérnek érte semmit, csakis időt!

Létezik használtruha-kereskedés is. Aki regisztrálta magát az Időbanknál, az igénybe veheti, viszont ellencserét von maga után. Tehát ha van kinőtt cuccod, azt odaviszed, és ugyanannyi cuccot vihetsz el, ami jó neked. A célok között van még a hajléktalanok foglalkoztatása, de persze ez csak lehetőség, hogy szocializálódni tudjanak.

Összefoglalva és summázva a cél a következő: Olyan közösség létrehozása, ahol fenntartások nélkül segítséget tudunk adni azoknak, akik azt igénylik és elfogad-

//2007. ÁPRILIS:

ni képesek. Segíteni a rászorulókat: munkanélküliek, hajléktalanok lelki támogatása és szocializáltságuk fenntartása. Jövőbeni programok szervezése, ahol a városlakók, civil szervezetek segítségével lakóközösségünket tudjuk segíteni, ápolni. Rendszeres, szervezett személyes találkozók a tagok számára.

Arról még nem beszéltem, hogy a regisztráció hogyan zajlik. Elmész a képviselőhöz, ő ad neked egy 50 oldalas kérdőívet, elkéri a papírjaidat, és röpké két óra alatt kész is van. Na jó, ez csak vicc volt. Az egész nem tart kb. 20 percnél tovább. Tényleg elmész a képviselőhöz, de csupán egy név kell és elérhetőség, valamint hogy mit ajánlasz fel, és mit kérsz cserébe. Ennyi. Ha van valaki, aki teljesítheti a kérsedet, összehoznak vele, és megbeszélhetitek egymással a dolgot. Persze fordított esetben is ugyanez a helyzet: ha találunk valakit, akinek szüksége van a tudásodra, összehoznak vele és megbeszélitek a dolgot.

Egy kis ízelítő az eddigi felajánlásokból: autószerelés, beszélgetés, informatikai tanácsadás és karbantartás, házi gondozás, orvoshoz kísérés, bevásárlás, takarítás: ablakpucolás, mosás. Kertgondozás, barkácsolás, vízvezeték-szerelés, lazító masszáz, jogi tanácsadás, korrepetálás ált. isk.: magyar, alsósoknak + angol, francianyelv-oktatás, gyermek-felügyelet, szoptatási tanácsadás, vil-

lanyszerelés, varrás, háztartási kisgépek szerelése, fodrászat, életvezetési tanácsadás.

Még mindig a legelején van a dolog, de minél többen vagyunk, annál jobb. Így talán még a pénz is el fog értéktelenedni egy idő után. :) Ha kedvet kaptál hozzá, hogy bekapcsolódj a rendszerbe, akkor itt vannak az elérhetőségek (százhalmobattai):

Név: Százhalmobattai Időbank

Telefon/Fax: 06-20-347-6000

E-mail: vigagnes76@gmail.com

Tagság feltétele: regisztráció, név és elérhetőség

Képviselő: Vig Ágnes

Csatlakozás: személyesen hétköznap délelőtt 9-11 óráig a Szülők Fóruma Egyesületében, telefonon K-P 17-19 óráig, valamint pénteken egész nap.

Cím: 2440 Százhalmobatta, Kodály Z. sétány 22-24.

Sándol

//BETA VERZIÓ V2.3:

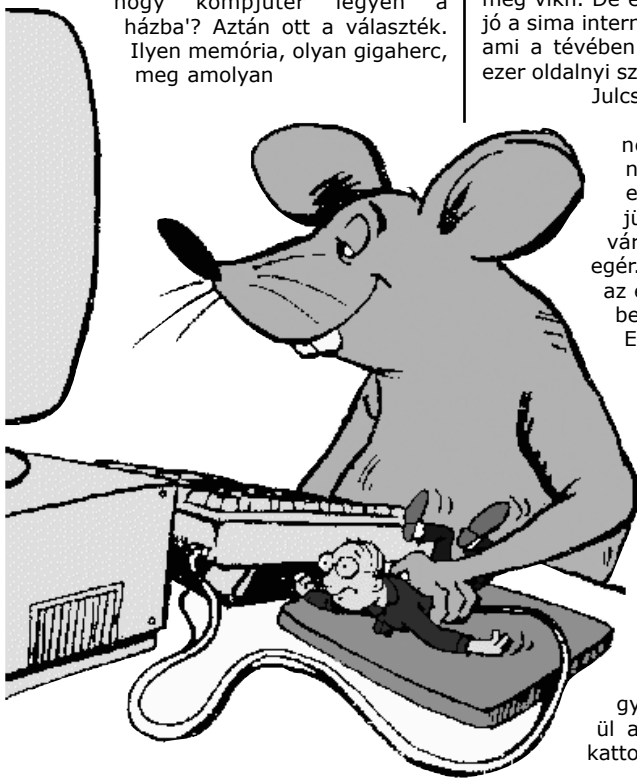
ANTISZOC:

ELEGEM VAN A ZINTERNETBŐL!

Az egész azzal kezdődött, hogy végre beszerelték. 2 hét telefonálás és utána-járás kellett ahhoz, hogy azt a fránya internetet bekössék. Mi az, hogy bekössék? Kötni nem pulóvert szoktak? Vagy mondjuk bekötöm a biztonsági övet. De az internetet? Na mindegy.

Ha már mindenkinek van, és minden tévéreklámba' benne van, akkor muszáj. A parabolával is ez volt. A kölykök addig nyagattak, hogy választanom kellett: vagy szerzek egyet, vagy kinyírom őket. Az asszony nem hagyta az utóbbit, szóval szoltam a Soltinak. Ő ilyen figyelmes gyerek, és egyszer látta, hogy leesik a kamionról egy ilyen parabola. Visszavitte volna a sofőrnek, de az ilyen kamionokat nehéz ám utolérni.

De ezzel a hálózattal - vagy mi a neve - csak a gond van. Először is kell valami számítógép hozzá. Hát tudós vagyok én, hogy kompjúter legyen a házba'? Aztán ott a választék. Ilyen memória, olyan gigaherc, meg amolyan

alapozás. És vegyek hozzá tévét, mert ami otthon van, az nem jó. Ráadásul ilyen vékonyat. De ez a srác, az eladó alighanem látta rajtam, hogy nem tetszik ez a sok kusza dolog, ezért mutatott nekem valami laptopot. Azt mondta, ez való nekem. Aztán megmondta, mennyibe kerül. Én meg mondtam, viszlát. Végül is megvettem, az asszony megmakacsolta magát, már neki is kellett az internet. A szomszédasszony magyarázott neki valami labdás kirakós játékot. Nézné inkább az ekvívítit.

Na, meglelt a kompjúter, ezek után bementem a Matávba. A Jóska szerint ott van az internet központja, oszt tőlük kell megvenni. Szerencsére a taktanekeresdi Julcsi dolgozik ott, így hát nem kellett sokat magyaráznom, mondtam neki, kell az internet. Hát de hogy van az Ádéessel, meg víkfi. De én megmondtam neki, hogy jó a sima internet, nem kell ez a sok extra, ami a tévében megy. Így hát kitöltöttem ezer oldalnyi szerződést, majd megígérte a Julcsi, hogy felhívnak majd.

Telt-múlt az idő, és csak nem hívtak. Muszáj volt nekem telefonálni. Búgás, egy, kettő. "Elnézését kérjük, holnap kimegyünk, a várakozásért cserébe ajándék eger." Mondtam nekik, hagyják az egeret, van bőven a fészében. Röhögtek és lerakták. Ezek a mai fiatalok...

Másnap korán reggel megjelentek. Fürtök, drótoztak, és a feleségemnek meg is mutatták, hogyan működik. Nem értem, hogy lehet, hogy egy ilyen vékony vezetéken ennyi sok kép jöjjön. Mert ugye a tévé az ott van a levegőben, az meg ugye sokkal nagyobb, mint az a picit drót. De hát ilyen ez a technika.

Másnap megyek haza a gyárból, látom az asszonyt, ül az új tévé előtt, és valami kattog a keze alatt. Azt mondja, gyere internetezni, itt minden egy helyen van. Mónika is? Gyere, apjuk, ülj ide. Erre mutat nekem valami képes-színes oldalt valami autókról. Hát én inkább ittam egy sört.

Eltelt egy-két hét, és megszállott lett. Gondoltam, majd megunja, mint maci a málnát, de tévedtem. Az internet bekebelezte. Én egyszerűen nem tudom, mitévő legyek. Olyanokról beszél nekem, hogy valami Emesén beszél a szomszédal, meg hogy már mindjárt 100 ismerőse

lesz Vivien.

Nem értem én ezt a dógot. Egyszer nagy lelkesen mesélte, hogy a yahoo mail korlátlanra növelte a tárhelyét, mire majdnem megütöttem. Hirtelen azt hittem, káromkodik.

Felkelek reggel, ő a gép előtt ül ki tudja, mióta. A kávé már hideg. Szólok neki, hogy megyek dolgozni, néhány perc múlva: oké-oké, jó munkát. Mint a szecsckagép. Este megjövök az üzemből, ő még mindig nyomogatja azt a micsodát, és most már mindig később fekszik le, mint én. Pedig még a késő esti híradót is megnezem, de ő még akkor is csak nyomja.

Tisztelt bíróság! Én ezt nem bírom tovább! Szeretem a feleségem, és vissza szeretném őt kapni. Ezért nagyon szépen kérem, tiltsák be az internetet!

Tibi

DEC(IQ):

Egy apáca beül egy taxiba és bmondja a címet. Elindulnak, de a taxis gyakran néz rá kacéran. Végül az apáca nem bírja tovább, és megszólítja:

- Gyermekem! Miért bámulsz rám ilyen forró és kéjes tekintettel? Mondd csak el bátran, mire gondolsz!
- Bocsásson meg érte, anyám! Egész életemben arra vágytam, hogy oráisan kielégítsen egy apáca.
- Fiam! Berta nővér vagyok, és azt hiszem, segíthetek a problémádon. Mi a neved?
- Karcsi.
- Nősz vagy?
- Nem!
- Akkor rendben.

Azzal megesik az aktus. Miután végeztek:

- Ez isteni volt - lelkesedik a taxis, majd sírva fakad.
- Hazudtam, anyám! Nem Karcsinak hívnak, nősz vagyok, van három gyermekem.
- Semmi gond, én Gábor vagyok. De most már kapcsolj rá, mert lemaradok az álarcosbájlról!

Ne bánkódj, ha gondjaid vannak a matematikával, biztosíthatlak, az enyémekek sokkal nagyobbak. (Albert Einstein)

HARMADIK TIP. TALÁLK.:

Eheti alanyunk dr. György Anna, aki most jóval mélyebb betekintést enged egyetemista múltjába, mesél a krétával való harcáról, és trükköket tár elénk az állásinterjú rejtelmeivel kapcsolatban. Olvassátok sok szeretettel a hallgatói érdekvédelmi egyesület egyik aktivistájának, a diszkrét matek Neumannos vezéralakjának számotokra készült interjút!

Hogyan is képzeljük el önt mint kamaszt vagy éppen korunkbeli fiatalot?

Úgy hiszem alapvetően nem változtam.. 6-9 kilóval kevesebb voltam, hosszabb volt a hajam, és természetesen kevesebb barázdáda volt az arcomon.. "Belső" tulajdonságaim sem nagyon változtak, legfeljebb egy kissé, úgy mondják, bölcsőbb lettem... talán. Akkor is eléggé kritikus voltam, ha valami nem tetszett, mindig megmondtam, és ha lehetett megpróbáltam a saját eszközeimmel és lehetőségeimmel élve változtatni.

Mondok egy példát: tanárszakosként tanítási gyakorlatom első óráját a centripetális erőről tartottam. A tanulók előző héten már dolgozatot írtak ebből a témából, de a dolgozat igen pocskéra sikeredett, így a vezető tanár utasítása az volt, hogy mielőtt tovább mennék az anyagban, rassam meg még egyszer a dolgozatot. Én meg azt mondtam, kedvesen, hogy előbb meg kéne tanítani a gyerekeknek, mert nyilván nem értették meg amit a tanár úr mondott, azért nem sikerült a dolgozat. Bementem az órára, elmagyaráztam, amit kellett, aztán megattam a dolgozatot, amiből aztán óriási botrány kerekedett. Ennek a következményei aztán már nem voltak ilyen vidámak, hiszen minősítesembe többek között a "tanárnak alkalmatlan" bejegyzés került, "kritikus magatartása miatt". A minősítés akkoriban bekerült az ember személyi anyagába és ha valahova munkára jelentkezett, akkor ezt a leendő munkaadó megkapta.

Nehogy félreértés essék, ma már úgy gondolom, habár igazam volt a történetben, nem ez volt a jó megoldás.

És mikor döntötte el, hogy ön matematikával illetve fizikával szeretne foglalkozni?

Ehhez azt kell tudni, hogy én egy tetőtől talpig értelmiségi családból származom. Tehát a továbbtanulás részéről triviális döntés volt. A tanárság kezdetektől közel állt hozzám, így már az általános iskolában is rendszeresen segítettem a többieknek.

Mondjuk az igazsághoz hozzátartozik, hogy egyszer-kétszer azért rezgett a lécs, ugyanis vonzottak a mérnöki tervezés szépségei is. Édesapám építőmérnök volt, a metróépítés kezdetei az ő nevéhez is fűződtek. Sokat mesélt a hidak, alagutak szerkezetéről, sőt néhanapján, nemcsak a bátyámat, de engem is elvitt egy-egy áptikezésre. Így aztán a pályaválasztás idejében ugyan felmerült, hogy mérnöknek tanuljak, de végül "nőnek ilyen munka nem való" axióma jegyében az ötletet hamar el kellett, hogy felejtsem.

A matematikába viszont egyrészt egyszerű kontraszelekció "kényszerített" bele, nevezetesen, hogy a memóriám világ életében rossz volt. Így aztán muszáj volt olyan tudományterületet választani, ami erősen támaszkodik az ember logikájára. Természetesen igen fontos szerepet játszott a döntésben, hogy középiskolámban, Németi Katalin személyében, kiváló matektanárom volt. Na meg az is, hogy barátainak általában matekból kellett segíteni.

Ezeket pedig az tetézte, hogy a Móriczban, ahova gimnáziumba jártam, nem hogy nem volt sikk, de egyenesen kínos volt a nem tudás Okosnak kellett látszani.

A fizika iránti szeretetem Vermes tanár úr híres, Csepelen tartott szakköréből származtathatók. Az országból bárki jelentkezhetett, én pedig így szerettem, hogy a fiúval, akivel akkoriban jártam, együtt utazhattunk egy órát oda, egyet pedig vissza. Ez a fiú mostmár mintegy 38 éve a férjem. (egy igazán őszinte, boldog mosoly - a szerk.)

Valóban? Szóval egy valódi középiskolás szerelemmel állunk szemben, amelyből aztán házasság kerekedett? Ritka ez, nem igaz?

Igen, valóban az. Ráadásul nekem a középiskola egy n a g y o n meghatározó részé

//2007. ÁPRILIS:

pedig a Kandó Természettudományi tanszéke volt. A BME-s állásinterjú ott csúsztam el, hogy a professzor azon kérdésére, hogy férjes asszony lévén vajon mikor várható a gyerekek, én egy egyszerű semmi köze hozzá félmondattal feleltem, majd levéteztem, hogy akármit válaszolok, úgysem kérheti rajtam számon. Részemről az állásinterjú itt befejeződött, felálltam és elmentem. Azt hiszem, hogy még írásbeli választ sem kaptam.

A Kandó sem volt teljesen sima ügy, hiszen mindenképpen azt szeretnék volna, hogy számítástechnikát tanítsak, ami mellett, hogy akkoriban még nagyon gyerekcipőben járt, nem is feküdt nekem igazán. Egy kis vita árán aztán sikeresen elértem, hogy matematikát oktathassak, amit aztán

HARMADIK TÍPUSÚ TALÁLKOZÁSOK

INTERJÚ DR. GYÖRGY ANNÁVAL

volt az életemnek, és az is maradt egészen a mai napig. Ha valaki az 54-es létszámú osztály tagjairól kérdezne, több mint 30-ról fejből elmondom, hogy mit csinál ma. Barátaink túlnyomó többsége is innen van. Az egyetemen egy tankörbe jártam 7 osztálytársammal, ez egy tanköri létszám egyharmada. De minden éremnek két oldala van: amit igazán sajnállok, hogy az egyetemi kapcsolatok kevésbé voltak meghatározóak az életemben. Annýira összekovácsolódott a középiskolai csapat, hogy nem igazán érdekelt minket mi zajlik úgy egyébként körülöttünk.

Hát akkor mondjuk, hogy elvégezte az egyetemét, és...

Igen, elvégezte az egyetemet, aztán idejött a Kandóba... Igen. De komolyra fordítva a szót, az egyetem alatt, bár az egyetemi élet ugyan háttérbe szorult, mint fiatalok rettenetesen jó, bohém életet élünk.. Egy kicsi kölcsönlakásban laktunk, egy budai bérház második emeletén. Pénzünk egy szál se, kivéve, ha jött a tanítvány. Ugy alakult, hogy az emeleten csak fiatal egyetemisták laktak, úgyhogy minden olyan esetleges volt: az ebéd, a vacsora, az hogy hova megyünk, mit csinálunk.

Másrészről meg teljesen szervezett volt minden. Tudni kell a dologhoz, hogy sosem voltam igazán jó üzletasszony. Ha egy tanítvány azt mondta, hogy neki most nincs pénz, én bölintottam, hogy jó, mert ha nincs hát nincs és tovább tanítottam ingyen.. De szerencsénkre a szomszédban lakó matematikus hallgatólány hamarosan az emelet pénzügyminiszterévé lépett elő, és megduplázta a keresetünket a kiváló tárgyalási képességével.

Az egyetemről egyenes út vezet a Kandóra! Hogyan is pontosan?

Akkoriban nagy szó volt a híres Kandóba bekerülni. Én mindenestre két helyre jelentkeztem, az egyik a BME egyik karának matematika tanszéke, a másik

a mai napig nem is bántam meg.

Az igazsághoz hozzátartozik, hogy azért szerettem volna mindig felsőoktatási intézményben tanítani, mert úgy gondoltam, hogy a tanítás mellett más területen is szeretnék alkotni.. Akkoriban azt gondoltam, hogy ez a csupa nagybetűs tudomány lesz. Az élet másfelé vitt. Korábban gyerekeim nevelése volt a "más terület", később pedig a főiskolai szervezési, vezetői feladataim foglaltak le. A tanítás csodálatos dolog, de ha valaki túl intenzíven műveli, vagy túl sokáig egyhuzamban, az talán belefásul, mondjuk finomabban, elfárad. Akkor viszont vége. Én a mai napig úgy megyek be egy új első évfolyamhoz, hogy előtte lévő éjszaka biztosan nem alszom jól. Ha ez már nem így lesz, na, akkor fogom otthagyni a tanítást. Ha már nem lesz érdekes, hogy mit mondok, vagy hogy mondok.

Érdekes hogy ezeket említi. Mint rutinfelderítés, átnéztük az Önről szóló fórumbejegyzéseket a niktanarok.fw.hu-n...

Jajj, Jézus, Mária. Én is szoktam nézni, és a negatív bejegyzések mindegyike szörnyen fáj. Pontosítok, akkor fáj, ha van benne igazság. Egyszer valaki azt írta például, hogy "szemét" vagyok, ez nem érdekel, mert az biztosan nem vagyok. Azt azért észrevettem, hogy a beírók egyik felének kevésbé, a másiknak viszont úgy tűnik, annál inkább tetszik a stílusom.

Igen, de továbbmenve úgy érzem, az ön szavai több szempontból is egybevágóak avval, amit mi kiemeltünk a

//BETA VERZIÓ V2.3:

fórumról. Például azt mondja, még mindig izgul egyes előadások előtt. Akkor ezért lehet az, hogy sokszor eltéved a mondanivalójában, és nem egyszer távozik rendesen összekrétázott ruhában az előadóból, jól gondolom?

(jókedvűen nevet - a szerk.). Igen, ebben van igazság, de kezdjük a végén. Fogalmam sincs, hogy miért baj az, hogy krétás leszek! Kicsit többet kell mosnom! És? Ha az ember lelkesen magyaráz, akkor bizony gesztikulál, és valamiért képletek kerülnek a hátára.. Tudom, hogy nem mindenki van ez így, csodálom is a krétamentes kollégáimat. A kérdés első fele már komolyabb. Sajnos mindig hajlamos voltam a bakizásra, és hibázni is szoktam, nem vagyok egy túl precíz alkat. Fontos, hogy a hibák nem szakmai hiányosságok, amit néhányan gondolnak, hanem sokkal inkább alkalmi szétszórtságomnak köszönhetőek. Amúgy örülök, ha szólnak, mert akkor követik, amit mondok és ki tudjuk javítani.

Egyébként pedig amikor ezek a bejegyzések egy része keletkezett, komoly problémáim voltak a családomban és ez rányomta a bélyegét a munkámra is. Az is benne van, hogy a főiskolán rengeteg dolog van a tanításon kívül is. Így amikor az ember úgy megy be oktatni, hogy közben ezernyi dolog kavargó a fejében, nehéz rendesen koncentrálni. Arról nem is beszélve, hogy egy 300 fős előadóterem mindenkinek nagy kihívás. Ezt tetézi egy viszonylag új helyzet. Nehéz megszokni, hogy az előadásokon ülök kb 25%-a esélytelen, hogy a tárgyat abszolválja. Nem tudjuk, sőt ők sem tudják, az elején pont kik ők, de egy biztos, az előadás nem hozzájuk kell beszélni.

Hogy van ez más intézményekben? Más országokban?

A probléma országos. Elmondanék egy régi történetet. 15 évvel ezelőtt lehetett, München egyik egyetemén jártam. Bementem egy előadóterembe, ami nagyjából olyan volt, mint most a mi Aud Maxunk. Amint leültem az utolsó sorba, elképedve vettem tudomásul a helyzetet. Úgy nézett ki a dolog, hogy volt ott egy ember elől, krétával a kezében, valami miniatúr irkafirkát vésett a táblára a Taylor sorokról. Eközben a hallgatóságból, az első három sor kivételével, mindenki evett, ivott, kártyázott, csókolózott, terítőt himzett, amit csak el tudnak képzelni, minden volt ott. Nekem pedig az az érzésem, hogy nagy sebességgel hajtunk efelé. Mondok egy példát, amitől egy kissé kiakadtam. Nemrégiben egy hallgató egy fél óra késéssel bejött a szendvi-csét majszolva a világ

legtermészetesebb módján, elmegy az orrom előtt, majd elindul felfelé középen a lépcsőn, üdvözlő a haverokat, majd leül, szétpakolja a cuccait, és mindezek után felnéz, hogy most akkor mi is van. Ráadásul tudom, hogy esze ágába sem volt engem megbántani. Ő c s u p á n megérkezett ide az iskolába, és most helyet fog foglalni.

Igen, most már valóban nem először jön ez elő a tanárinterjúk során. A legtöbben arra panaszkodnak, hogy már egyáltalán nem olyan családias, közvetlen az oktatás, mint rég, amikor a tanárok tényleg napi kapcsolatban voltak a hallgatókkal.

Valóban más volt a hangulat. Ha egy hallgató nem járt be, akkor hamarosan feltűnt, ha máshol nem, legalább a tanulmányin. Ha valaki nagyon keveset tudott, akkor próbáltunk időben segíteni. A lemorzsolódás ismeretlen fogalom volt.. De ez a világ már eltűnt. Újat kell kitalálni, a mostani körülmények között. Hiába sírunk, hogy belépő hallgatóink nem tudnak eleget. Ki kell találni, hogy mit tudnak, és arra építeni. Ehhez azonban többek között ismerni kéne őket. Az utóbbi években bajban vagyok, nem ismerem őket igazán. Fogalmam sincs hova járnak, mit csinálnak, hogyan gondolkodnak. Attól félek, hogy ezzel nem vagyok egyedül. Ők is panaszkodnak, hogy egymást sem ismerik.

Ma úgy mondjuk, hogy nem "kommunikálunk" eleget. Az e-mailezés talán még úgy, ahogy megy, de szemtől szemben való beszélgetésre igen ritkán kerül sor.. Tavaly kitaláltam, hogy csináljunk tanár-diák fórumot, mint régen, volt ott kb. 20 tanár és 10 hallgató. A szakirányválasztásról szóló fórumon és a nemrégiben tartott kooperatív délutánon már kb. 50-50 fő volt jelen. Szóval azért nem adjuk fel. A zh-król vagy éppen a szigorlatról sem érdeklődnek már olyan hevesen, mint régen. Könnyen belenyugszanak a rossz eredménybe. Egyes, kettes, egyes, egyes, kettes, egyes. Borzasztó. Ezek az eredmények nemcsak a hallgatóknak, de a tanárnak is bukást jelentenek. Nagyon szeretnénk ezen változtatni, mostanában sokat gondolkozunk a kollégákkal, hogyan tudnánk a hiányzó alapismereteket pótoltatni hallgatóinkkal. Hogyan tudnánk 4-eseket és 5-ösöket is adni.

Sokat segítene az is, ha néhány tárgyból, például szigorlatokból lehetne szóban vizsgáztatni!

Matematikából szóban szigorlatozni? Őszintén szólva kicsit rémisztő a gondolat!

Pedig egyáltalán nem az. Sőt. Hiszen szóban el tudunk beszélgetni a vizsgával. Nem arról van itt szó, hogy 5-6 tanár hajol a hallgató fölé, miközben a szegény próbálna kiszervenni a feladat megoldását úgy, hogy azt se tudja, fiú-e vagy lány. Ehelyett beszélgetünk a matematika egy területéről, együtt gondolkozunk, miközben persze felmérjük a tudását. Gondoljon bele! Ha szóban kell szerepelnie, sokkal motiváltabb

HARMADIK TIP. TALÁLK.:

a felkészülésre, senki sem szeret égni. Egy papírt beadni kevés tudással messze nem olyan kellemetlen. Arról nem is beszélve, hogy ha én kézbe kapok egy zh-t, nekem is csak egy papírdarab, azt sem tudom kié! ,Már, gondolom, érti mire gondolok. Amúgy a szóbelin a tanárok majd mindig bemennek a csöbe és lelkesen elmagyarázzák az anyagot. Mi sem támasztja ezt alá jobban, minthogy néhány éve még volt olyan korosztály, akik írásban azért törték magukat, hogy szóbelizhessenek.

Kicsit most lépjünk ki az iskolából, szeretném, ha mesélne egy kicsit a főiskolán kívüli életéről! Mivel foglalkozik, ha épp nem ide kötik a kötelezettségei?

A főiskola nagyon fontos nekem, de a családom még fontosabb. Édesanyám, apósom, férjem, gyerekeim és társaik és unokáim.. A felsorolásban a legidősebb 93 éves, a legfiatalabb másfél éves. Két lányunokám mellé nyáron két kisfiú születik. Így aztán boldog nagymama vagyok. Eléggé kiterjedt baráti köröm van, akikkel most nagyon ritkán találkozom. Elvileg heti két alkalommal úszom 1-1,5 km-t, hét végén pedig gyakran kirándulunk. Szeretek moziba járni, hangversenyre és időnként színházba. Hát ennyi. Ha lehetne a boltban időt venni, én biztos azt tenném.

És mit tenne, ha egy lakatlan szigetre kéne költöznie 10 évre? Mi lenne az, amit úgy gondol, hogy jó lenne ha ott lehetne Önnel, hogy a lehető legjobban érezze magát végig?

Háát, ha ezt kéne tennem, először is elpusztulnék. Már az első hónapban (újabb jóízű nevetés - a szerk.). Bár lehet, hogy az első hónapot mégis élvezném. Sok betűt és sok zenét vinnék, mert ezen a téren nagyon sok a bepótolnivalóm. Szóval azzal a tudattal, hogy 1 hónap múlva megjelenik az összes olyan ember, aki nekem fontos, li-mitált ideig igen jól el lennék magammal. Legalább újból összeismerkednék. Egyébként hallgatókat is várnék a szigeten.

Igen, ezt mi sem támasztja jobban alá, minthogy a hallgatói érdekképviselőben is aktív szerepet vállal. Nem egyszer hallhattuk már, hogy egyenesen angyalként emlegetik.

Ezt is tudom.... Amúgy ebben talán az segít a leginkább, hogy sikerült nem elfelejtenem az eddigi életem egyik korszakát sem. Emlékszem, milyen volt diáknak vagy éppen hallgatónak lenni, és eszerint igyekszem helyzetüket jobbra tenni..

Biztos tudja, hogy egyéves a kari újságunk. Mit gondol erről, Önnek mit jelent a Béta verzió?

Én személy szerint rettentően örülök neki. Elsősorban azért, mert ez egy kiváló kommunikációs csatorna. Arról nem beszélve, hogy látom, mekkora igény van rá. Olvassák a hallgatók és a tanárok is. Külön kiemelem a hangvételét. Nem durva, de megvan a maga véleménye, rákérdez mindenre, de a határokon belül. Érdekes és olvasmányos. Remélem, hogy még jó darabig élvezhetjük ezt a kiváló újságot.

Andrew

MIKLÓS OLDAL:

A FÉLSZÁRÚ ÓLÓMGABONA

A hét füstfelleg távozni látszik, és a hegyektől lassan elszoknak. Visszanő a fény a kihűlt tóra, az esőcseppek emléke kesztűjét visszaakasztja. Kidőlnek most; az árnyékok lefeksznek a földre, úgy hemperegnek. Vége mindennek, s újrakezdődnek, a sárga sziklák tövében most kezd szólni az orgona. Most van minden, ki is lehet próbálni, ki is lehet pipálni. Egyszerűen ez egy ilyen vasárnap, de renetegesen vannak itt szombat-ról, péntekről vagy holnapról. Ezek szerint csakugyan sikerült kimutatni a jelent, minden a kimutatás része. Ez demoralizáló ugyan, még kész szerencse, hogy a "minden" szempontjából lényegtelen. Viszont az óvatosságból nagy baj nem lehet, ezért vegyünk mégis mindent csak szépen sorjában.

A folyók egyesülnek, majd újra szétválnak, de vannak, amelyek csak egyszerűen keresztezik egymást. Aranycsipkés bárkák ereszkednek alá, a féltéstű kapitányok megannyi egy emberként vonulnak, hajszálpontosan úgy, mintha klasszikus német katonák lennének, mintha őket akarnák utánozni. 1945-ben Berlinben mint hadifoglyok. Minden helybéli néger nő őket nézi, kosárfonás közben bámulnak. Meztílabasok, összenevetnek, teljesen zavarba jönnek a fehérektől, a kosár változatlanul gyarapszik kezük alatt. Alig hihető, hogy a kuncgóc arckok bármiféle egységben vannak a motorhenger-gyorsaságú kezekkel. A kész kosarakat utána nyomban tele is pakolják színes magokkal, hétköznap tankönyvekkel, és vízésések mögött, a zuhogó függönyök fodrai mentén, erős zajban viszik ezeket. Ennyi van, nincs mit tenni. A vízésésen túl teleszkópok szélesednek tengeraltjáróvá, felbukkannak nagy levegőt venni. Lassan, hóésésben siklanak tovább nemzetközi vizeken, hajókat, jéghegyeket kerülve ki, és ez még csak a kezdet!

Üveg lehet ennyi szem?
Álom lehet minden léptem?
Átgondoltam; s nem hiszem.

34 éves lettem én!!! - bóg az orgona, s játszanak rajta tovább, túlélők és rajongók föl-földobott keveréke, káplári

cipőket élre fordítanak, hogy ne legyen fals a basszus, úgy nyomják. ...Teste David cum Sybilla - szól a lehangolás, előtte zsidók és muszlimok keverednek szóváltásba, és jelenleg szintén. Forradalom van éppúgy, világvége nélkül is bármikor. De nem bárhol, s Che Guevara nem mondana többet.

De térjünk vissza a jelenhez. Szem nem marad szárazon. Képzeljünk el egy derékszögű koordinátarendszert. Egyik tengelye a "jelen", másik a "minden". Hogy ne legyen ilyen gnóm, húzzuk be a harmadik tengelyt, ez legyen "lényegtelen". Sajnos a legjobb esetben is csak egy sík jön ki. Mi hiányzik a térhez? Vagy a "semmi", vagy a "máskor". Esetleg a "lényeges", feltételezem. Képzavarhoz nyúlva, így megtévesztésig hasonlít a világ végén lévő székre. Beleülni, beleülni mindenáron, de hát rémes, mert beleülhetetlen. Elkapathatatlannal szálló porszem, amolyan simogathatatlannal galamb, ráálhatatlannal másik saját láb. Elmoshatatlannal óceán. Vastagíthatatlannal sík? Vagy csak eldönthetetlenül labda, netán Gömbóc? A negyedik tengelyt behúzni pedig csak matematikailag olyan kézreosó.

Eddig a kimerültségtől képzeletben már az egyenletek tetején ugrabugráltak a jelen Newtonjai, hátha fentről, egy széles szummáról egy hegyes négyesre átszökkenve véletlenül világossá válik, hogyan lehet a következő x-et kiiktatni. "Biztos fájna, ha becsúsznék az x két karja közé, becsípné reszketeg lábaim. A tér jól irányzott görbítésével ez probléma is áthidalható lenne..." A hajnali szél a kergető Nap elől menekülve lefújja a fa közelébe az almákat. Hirtelen nem is a Kossuth rádióadó 540kHz-es gigantikus hullámstorai csapkodják teli a kertet az ablakig, hanem talán a tényleg működő perpetuum mobile esett éppen le. "Ha csakugyan $E=mc^2$, akkor az alma m-jét átviszem E-be, majd veszteség nélkül egy fain ékszíjon visszaviszem az energiát a fára, visszaalakítom az E-t m-mé, aztán újra ledobhatom, a mozgási energiát pedig kinyerem. Ha már minden oké, indulhatok fénysebességet túlélni. Talán, ha én vákuumban próbálnám, a konvencionális fény meg más közegben, pl. kelően tiszta vízben... csarnokvízben... ki tudja..."

Mázli, hogy sikerült. Végül is ez a lényeg. Minden lámpás világít, alattuk groteszknek hat a felirat, hogy "A jelen a piros fény felvillanása jelzi".

- Ugye, én már az elején mondtam, hogy elég lesz megkerülni a fénysebességet,

//2007. ÁPRILIS:

persze nem mintha csak rajtam múlt volna...

Kotkoda hangját elnyomják a pezsgőbontások, a láрма, nem győzi szemüvegéről törölni a cseppeket. Mindenki boldog és elégedett. De nem sokáig ünnepelhetnek zavartalanul, a mutatók pirosba lendülnek, a piros fények pedig hunyorognak. Üvegcsörömpölés, poharak esnek le az asztalról, vészjelzők kezdenek hangos pittyegésbe. "Mindenki felkészült? Most jön a java, amit oly régóta várunk! Küszöbön a jelen, a jelenrobbanás, már varr minket az idősin!"

A bezárt időhurkot sikerül rohamosan szűkíteni. Vonatok, uszályok robbognak egymásban, tova és helyben. Máris Dávid képében jön Góliát és Amundsen. De rögtön jönnek bennük többen is, falvak, egész városok, állatok és növények, sőt, valójában ők ketten is vadidegen emberekből és más lényekből kerülnek látótérbe. A fák egy része rohamosan öregedik, mások maggá ülnek vissza a földre. Vagy pont fordítva??? Hogy is van ez? Ja, igen. Éppen egymáséi lesznek nappal és éjjel, összemosódnak. Felzárkózik a táj múltja és jövője ide. Hegyek síkságai szünetnek meg, de egyidejűleg az unokáknak tekinthető hegyek is fogannak és pusztulnak. Egyre nehezebben választható külön láva és tenger, magma és erdő, csillag vagy üres tér. Pokoli éljenzés tör ki, teljes az ováció, szinte mindenki jó képet vág a negyedik, majd ötödik dimenzióhoz. Viccesen fogalmazva: történelmi pillanat ez - általános derűtség. Furcsa kettősség ez. Mindenki egyszerre viselkedik természetesen, mintha mi sem történt volna, de önmagukból (többszörösen) kifordulva élnek is a helyzettel. Napóleon fejét csóválva fordíttatja magát háttal Oroszországnak, Julius Caesar ruhát cserél Belmondóval, és számtalan efféle bohém jelenet. Nagy dolog, egyiptomi rabszolgák és a többiek könnyekig hatóva nézik peronok széléről és lépcsőfordulókból, hogyan mozgatnak hatalmas köveket, és visszaneznek, hogy bizony nem is olyan jó cipelni. Mellettük budhisták és pogányok próbálgatják egymás világnézetét, közben bennük testesül meg Richard Nixon visszanyert hétköznapisága, csak hogy egy fontosabbat említsek. Tényleg ez van, nincs mit tenni. Ünneplésen eldobják a kulcsot, mégsem akar senki az időre kötve csíkot húzni a cipője sarkával. Soha többé! Jópofa egyszerre élni az egész életet, megunthatatlan.

Generációk áradata tapsol időtlenül, hogy bravó. Hamar minden a helyére kerül az új környezetben, látható, a néger nők hamar megszokják, hogy ugyanúgy lehetnek féltéstű kalózok vagy katonák, akik meg végre lehetnek egyszerű hangadók egy kocsmai összejöveten. Jelképesen nagy kövek esnek le a szívekről. A Nap nem vágja fel ereit, ha kihűl, se az eső, ha eláll, hisz most lehet másképp is. Kőlcsey ujjong, hogy lehet jó, Jaroslav folytathatja a Švejk-et, és végre József Attila és Jézus lehetnek nyugdíjasok, minden rosszat vissza lehet csinálni és meg lehet élni. Ki lehet próbálni és ki lehet pipálni.

/V. Miklós/

//BETA VERZIO V2.3:

SERVICE PACK:

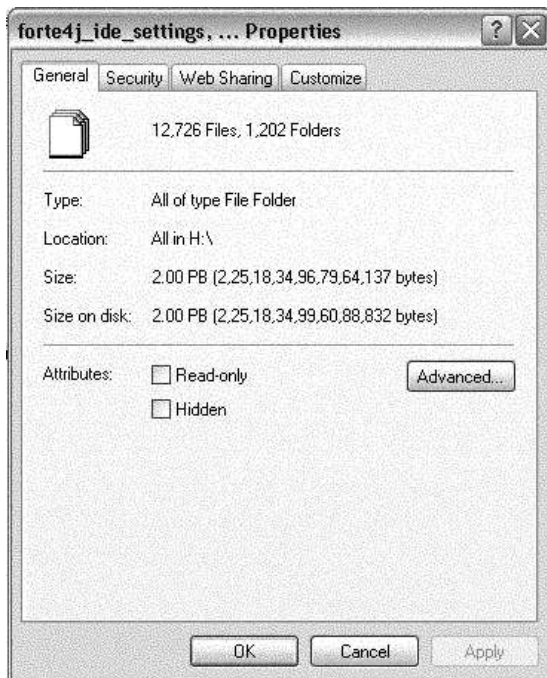
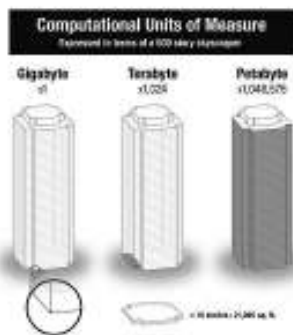
GÉP ÉS GÉP.

A BITÁRADAT ÉS AMI MÖGÖTTE VAN

Gyakran felmerülhet bennünk a kérdés, mennyi is az annyi. A dolog sokkal érdekesebb, ha azt kérdezzük: mennyi is az az Internet. Hány bájt fut végig a világháló vezetékén, és ez a sok igaz-hamis, nulla és egyes vajon mit jelent?

Az Internet forgalmát elég nehéz mérni. Már csak azért is, mert ahhoz kellene egy központ. Az pedig ugye nincs, ezért olyan csodálatos ez a rendszer.

Központ nincs, de csomópontok vannak. Ilyen például az amszterdami csomópont, ahol (általában) az Internet forgalmának 1/5-e fut keresztül. A világ legnagyobb internetsomópontjában tavaly 90%-os forgalomnövekedést mértek. Mit is jelent ez számokban? 1 125 899 906 842 624 bájt = 1000 terabájt, hogy pontosabban legyünk: 1 petabájt. (Csak hogy érezzük: ha minden másodpercben kettőt pislognánk - ami elég fárasztó egy idő után -, akkor közel 17,8 millió évig pisloghatnánk megállás nélkül.) Ez a szám októberre meg fog duplázódni. De vajon milyen bájtok generálják ezt az elképzelhetetlen forgalmat?

Egyes mérések szerint az Internet adatforgalmának több mint 2/3-a a p2p (peer-to-peer) hálózatok adatszeréből származik.

A peer-to-peer adatszere lényege, hogy az adatok elosztva léteznek a felhasználók között, és nincs központi adattárolás. A hostok közvetlenül egymással kommunikálnak, egyikőjük sincs megnevezve mint szerver. Egyenrangúak, és az adatot egymás között képesek cserélni. A peer-to-peer technológiák a fájlcsere alapjait képezik. A már-már legendás Napsterre úgy gondolunk, mint az első fájlcsere programra. A siker garantált volt, hiszen gyorsan és könnyedén letölthettük kedvenc dalainkat, filmjeinket. A Napster bukása hibrid mivoltának volt köszönhető, hiszen részben központi szerveren tárolta a szerzői jogvédelem alatt álló adatokat.

A történelem viszont megismétli önmagát; sorra születtek meg az új fájlcsere hálózatok, mint például a Gnutella, a Kazaa, és a sort közel a végtelenségig lehetne folytatni. Az egyik igazán nagy sikert elérő p2p elven működő rendszer a DC (Direct Connect) lett. A trükkje abban rejlett, hogy sikerült megvalósítania az IRC és az FTP összeolvasztását. És ha ez nem lett volna elég, a nyílt forráskódú program nemcsak egy, hanem mindjárt bármennyi hálózat létrehozását engedélyezte, amelyeket "hub"-oknak hívunk. Ezek ideológia, nemzetiség, életkor, megosztott tartalom és sok más tulajdonság alapján csoportosíthatók. A megosztott tartalom kulcsfontosságú kifejezés, hiszen ahhoz, hogy kapjunk valamit, adnom is kell. És mit is adhatnék zenéért cserébe, mint más zenét? Én letölthetek egy digitális könyvet valakitől, és egy harmadik személy eközben letöltheti tőlem a családi fotóalbumomat. Persze csak akkor, ha megosztom (milyen érdekes, hogy a webkettes nézőpont már ekkor létezett, csak a formája volt még némiképp más).

A nyílt forráskód segítette az újabb és jobb kliensprogramok megszületését. Ma már két kezünk is kevés, hogy megszámoljuk, mennyi van belőlük. Kezdetekben rossz erőforrás-kihasználás és lassúság jellemezte a programot, de ma már közel a végtelenségig sikerült optimalizálni, sokkal

hatékonyabb és felhasználóbarátabb lett. A gyorsan nagy sikereket elérő hálózat neve, a "décé" beépült a mindennapi szókincsbe. De ha a Bittorrent nem született volna meg, a mennyi is az annyi kérdésre még nem tudnánk ilyen óriási számot mondani.

Mi is az a Bittorrent? Egy p2p elven működő protokoll programja, amelyet Bram Cohen fejlesztett ki. 2001 áprilisában kezdte el a munkát, és 2002 nyarán ingyenesen összegyűjtött pornófilmekkel tesztelte a rendszert.

A Bittorrent olyan protokoll, amellyel megoszthatunk nagyméretű állományokat, és nagyságrendekkel gyorsabban tölthetjük le őket, mint amire a DC++ átlagosan képes. A gyorsasága abban rejlik, hogy a letöltendő fájl darabokban tölti le. Minden darabhoz megkeresi a lehető leggyorsabb kapcsolatot, majd a letöltött darabot letöltésre kínálja. Hagyományos szerver-kliens fájlkiszolgálásnál minél többen töltik a fájlt, annál lassabb lesz a szerver, hisz annál több irányba kell szétküldenie az adatot. Egy leterhelt szerver esetén letöltésvezérlőt kell telepítenünk és használnunk, hiszen bármikor megszakadhat a kapcsolat, vagy olyannyira belaszulhat, hogy napokig tarthat egy (viszonylag) kisméretű fájl letöltése is. A Bittorrent hálózatban ez pont fordítva van. Minél keresettebb egy fájl, annál több helyről tudjuk letölteni; ha igazán népszerű, a letöltésünk sebessége csak az internetszolgáltatótól függ.

A Bittorrent népszerűsége a sebességén, egyszerűségén és a hálózat köré építhető közösségén alapul. A hálózatok egy szerveren tárolják a Bittorrent által elkészített torrentfájlt, ami a megosztani kívánt állomány szerkezetét tartalmazza. A torrentet letöltők ezek után képesek a kliensükkel letölteni a megosztótól közvetlenül (p2p kapcsolat) a fájl(oka)t. A hálózat köré épülő közösségek gyakran meghívásos rendszeren alapulnak, de nagyon sok nyílt, publikus torrentoldal is létezik. Ilyen például a PirateBay, az IsoHunt vagy a Mininova.

A fájlcserelők alapvető képessége, hogy tudnak fájlt cserélni két számítógép között. A művelet felveti a kérdést: mégis milyen fájlokat cserélünk? A kedvenc albumokat, a karácsonykor készített videót vagy éppen a legkedvesebb DVD-nket? Magyarországon a törvény egyértelműen kimondja, hogy szerzői jogvédelem alatt álló anyagot tilos újrapublikálni, lemásolni, sokszorosítani. Így tehát illegális dolognak számít megosztani egy filmet, zenét,

SERVICE PACK:

játékot vagy akár könyvet, ha nem minket illet meg a szerzői jog.

A világ két részre oszlott. Megjelentek a "kalózkodók" és az őket üldöző szervezetek. A kalózkodók általában szerzői jogvédelem alatt álló anyagokat osztanak meg, kínálnak fel letöltésre. Az "üldöző szervezetek" ezt lopásnak vélik, és kifizetnének azt a kárt, amit a feltöltő azzal okozott, hogy a letöltő nem vásárolta meg a terméket. Vajon lopásnak számít-e egy adathalmazt lemásolni? A hagyományos értelemben vett lopással úgy károsítunk meg valakit, hogy elveszünk tőle valamit. De tényleg meccsonkítjuk őt azzal, hogy a

között, hogy extrákat nézhetünk, hogy bármikor kimehetünk pisilni és még sorolhatnám, feledtetni velünk a beszólogatós, lézerrel vászonra mutogató, rossz helyen ülős mozihangulatot.

Bár a törvény az üldöző szervezetet támogatja, mégsem olyan egyszerű az életük. Magyarországon ilyen szerv például az ASVA (Audiovizuális Művek Szerzői Jogait Védő Közcélú Alapítvány). Az ASVA jelentette fel például a Diablo hub üzemeltetőjét, mondván, illegális tartalmat tárol a hub szerverén. (Nem tárol.) A Mátix-ügy kirobbantójaként nem tudták bizonyítani és megtalálni a szervereken a 4 TB-nyi adatot.

A fájlmegeosztás miatt való pereskedés nagyon kényes dolog, ugyanis nehéz bizonyítani, hogy valóban a felhasználó töltötte le a védett tartalmat. Minden országban másképp, más törvényekkel és más nézőponttal tárgyalják az ügyeket, és még nem született olyan precedens, ami biztosan kimondta volna, hogy a fájlok le- és

Részlet az 1978. évi IV. törvénykönyvből (Btk):

"329/A. § (1) Aki az irodalmi, tudományos vagy művészeti alkotás szerzőjének a művét, előadóművésznak az előadóművészi teljesítményén, hangfelvétel előállításánál a hangfelvételén, rádió- vagy televízió-szervezetnek a műsorán, illetőleg film előállításánál a teljesítményén fennálló jogát megszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva megsérti, vétiséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő."

lemásolt filmet - semmiféle kárt nem okozva az eredetiben - megnézzük? Ma egy DVD sokkal többet érhet, mint egy film a moziban. Bár a mozihangulat nem pótolható otthon a diványban, az, hogy választhatunk a hangsávok és feliratok

bűncselekmény. Spanyolországban felmentettek egy 48 éves férfit, mert bebizonyította, hogy nem profitszerzés céljából töltött fel. Svédországban egy másik férfit első fokon pénzbüntetéssel sújtottak (szabálysértés

//2007. ÁPRILIS:

és nem bűncselekmény miatt!), majd másodfokon felmentették, mivel a bizonyítékokat nem találták elégségesnek. Mivel a valós rajtakapást - a szerzői jog megsértését a letöltéssel - csak akkor lehetne megoldani, ha felvétel készülne az éppen kattintó vádlottról, amint elindítja a letöltést, legtöbbször képernyőmentéseket használnak bizonyítékként, amiken látszik a vádlott IP címe. (Jó tudni: Magyarországon az internetszolgáltató 3 évig köteles megőrizni a hostok IP címét, és azokat köteles minden helyzetben a rendőrségnek kiszolgáltatni. Csak a rendőrségnek van joga házkutatást tartani, de csak akkor, ha a lakásban tartózkodik nagykorú.)

A kényes téma, hogy mi legális és mi nem, még sokáig fogja foglalkoztatni a világot. Gondoljunk bele abba, hogy a hálózat fizikai szintjén a bitek több mint fele film, játék, zene és még rengeteg egyéb adat. A p2p hálózatoknak köszönhetően, a szélessávú internet terjedésével nemsokára odáig jutunk, hogy a tévét TCP/IP csomagokban kapjuk, a mozi-filmekre előfizetünk, és otthon HD tévé nézzük meg őket. Videofonálunk webkamerával és mikrofonnal, vagy épp a mosógépet kapcsoljuk be az irodából, mert elfelejtettük indulás előtt. Demókat és javítócsomagokat tölthetünk le a Bittorrent hálózattal, DC hubon küldhetjük el barátainknak a hétvégén készített képeket. 2000 évvel ezelőtt volt egy mondas: oszd meg és uralkodj. Mára ez átalakult. Oszd meg és élvezd!

Kamela

DEC[IQ]:

A székely és a fia fát vágna az erdőben. Egyszer csak találta a gyereket.
- Mi ez édesapám?
- Hát mi lenne trombita!

És annak rendje, s módja szerint elkezdte fűjni. Egyszer elsül a fegyver, hatalmas durranás, és az öreg szája fültől-fülig felreped. Tovább dolgozik a gyerek, majd egy fél óra múlva megszólal.
- Hiába vigyorg édesapám, én azért egy kicsit megijedtem.

Egy nő vásárol a szupermarketben.
Vesz:

2 liter 2,8%-os tejet, egy doboz tojást, egy doboz narancslét, egy fej káposztát, egy negyed kiló kávé, 20 dkg sonkát.

Kirakja szépen sorban a dolgokat a pénztárnál a futószalagra. Mögötte áll egy részeg a sorban és nézi ahogy pakol. Amikor a pénztáros üti be a tételeket a pénztárgépbe, a részeg halkán

megjegyzi:

- Te biztosan egyedül élsz.

A nő meglepődik a megjegyzésen, hiszen valóban egyedülálló... Végignézi a dolgokat amit vásárolt, de nem talál bennük semmi olyant amiből a részeg következtetni tudna az ő családi állapotára. Felülkerekedik a kíváncsiság benne és odafordul a részeghez:

- Tudja mit? Magának teljesen igaza van, de miből jött rá, hogy egyedül élek?

Erre a részeg:

- Mer ronda vagy!

FIGYELEM!!

Szeretnél egy kis kikapcsolódást a vizsgák között? Akkor ne hagyd ki az **ÁVF-Napokat**, ahol nem csak szórakoztató de szakmai programokon is részt vehetsz.

Idén 10. alkalommal kerül megrendezésre az Általános Vállalkozási Főiskola hallgatói nagy rendezvénye. Május 8-án a Vállalkozás nap keretein belül a következő programokkal várjuk

szeretettel vendégeinket: koncert, stand up comedy, autó kiállítás, önismereti teszt, grafológia, logikai játékok, film; szakmai programok: kerekasztal beszélgetés pszichológusokkal, vállalkozókkal és kutatókkal, motiváció egy vállalkozás beindításához, Menedzserek szoknyában, Irány a szakirány, interjú sikeres vállalkozókkal, előadások és egyéb más érdekességek.

Május 9-én az Energia nap, a következő programokat kínálja: előadások a jövő zöld energiájáról, alternatív energiaforrásról, a magyarországi bioenergia hasznosításáról, illetve érdekességként egy kísérlet: egy új találmány segítségével desztillált vízből energiát állítanak elő áram segítségével; wellness szolgáltatások között lesz masszázs, talpreflexológia, jóga, relaxáció, hajszobrászat; teaház, Grill Party, golfklub, divatbemutató.

Várunk minden kedves érdeklődőt!

Kapunyitás mindkét napon 12.00-kor.

A belépés ingyenes!

További információ:
www.avf.hu/avfnapok

Cím:

Budapest XI., Villányi út 11-13. (Móricz Zsigmond körtértől 2 perc)